

XLII Zimowa Szkoła Mechaniki Górotworu i Geoinżynierii

tekst: **ORGANIZATORZY ZSMGiG**, Politechnika Wrocławska

11–14 marca 2019 r. w Karpaczu odbyła XLII Zimowa Szkoła Mechaniki Górotworu i Geoinżynierii (ZSMGiG). Wzorem lat poprzednich, również i w tym roku zorganizowano spotkanie u stóp Śnieżki, aby kontynuować pierwotne cele Szkoły, czyli integrację ludzi nauki i przemysłu, wymianę ich doświadczeń oraz stworzenie możliwości wzajemnego pogłębiania wiedzy. Pierwsza Zimowa Szkoła odbyła się w 1974 r. w Karpaczu, a jej pomysłodawcą był prof. Zdzisław Gergowicz.

Tak jak w ramach wszystkich dotychczasowych Szkół, i tym razem przedstawiono wykłady monograficzne oraz referaty. Tematyka tegorocznej Szkoły objęła zagadnienia dotyczące technologii hybrydowych w geoinżynierii, budownictwie podziemnym i tunelowym, a także prognozowania i zwalczania zagrożeń naturalnych w górnictwie i geotechnice. Dyskutowano o modelach konstytutywnych geomateriałów, procesach dynamicznych w górotworze czy modelowaniu numerycznym i probabilistycznym w geoinżynierii i górnictwie. Poruszono też wątki związane z rekultywacją terenów górniczych i przemysłowych oraz badaniami doświadczalnymi mechaniki gruntów i skał, a także ich interpretacją.

Duże zainteresowanie wzbudził wykład inauguracyjny przygotowany przez zespół badaczy z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie pod kierownictwem prof. dr. hab. inż. Marka Cały. Prelekcja dotyczyła modelowania współpracy stopy lądowika z podłożem Fobosa, który jest jednym z dwóch księżyców Marsa. „Ten wykład znacznie rozszerzył zarówno zakres, jak i skalę problemów podejmowanych w trakcie wszystkich dotychczasowych edycji Zimowej Szkoły Mechaniki Górotworu i Geoinżynierii” – ocenił prof. dr. hab. inż. Dariusz Łydzba z Politechniki Wrocławskiej, która w tym roku była głównym organizatorem konferencji.

Nie mniej interdyscyplinarny od inauguracyjnego był wykład właśnie prof. Dariusza Łydzby, który w Karpaczu omawiał problematykę wielkoobszarowych zagadnień geotechniki w ujęciu numerycznej rekonstrukcji geometrii, cech materiałowych, stanu naprężenia i odkształcenia w składowiskach materiału płonego i odpadów z procesu wzbogacania rud, a także w górotworze stanowiącym podłoże tego typu obiektów.

Wykład prof. dr. hab. inż. Joanny Pinińskiej z Uniwersytetu Warszawskiego dotyczył problemów geośrodowiskowych konfliktów inwestycyjnych, wynikających z braku spójnego i kompleksowego współdziałania procesu dokumentowania geotechnicznego i geologiczno-inżynierskiego z zaleceniami Prawa ochrony środowiska. Te kłopoty mają też związek z dogmatycznie traktowanymi zasadami sporządzania raportów oceny oddziaływania obiektów budowlanych na środowisko (szczególnie na obszarach chronionego krajobrazu).

W Karpaczu, poza wykładami, w ramach sześciu sesji ogłoszono 40 referatów. Organizatorami tegorocznej Szkoły byli: Katedra Geotechniki, Hydrotechniki, Budownictwa Podziemnego i Wodnego na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej; Katedra Geomechaniki, Budownictwa i Geotechniki na Wydziale Górnictwa i Geoinżynierii Akademii Górniczo-Hutniczej; KGHM Cuprum Sp. z o.o. Centrum Badawczo-Rozwojowe; Polski Komitet Geotechniki oraz Polskie Towarzystwo Mechaniki Skał. Po raz pierwszy w tym roku instytucją wspierającą był, obchodzący stulecie swojego istnienia, Państwowy Instytut Geologiczny z Warszawy. Czynny i widoczny udział zarówno w organizacji konferencji, jak i podczas jej trwania podjęły firmy: Budokop Sp. z o.o., Maccaferri Polska Sp. z o.o., Geosoft Sp. z o.o.

